

"Zie wat je hoort"

Woensdag 18 december 2019

Thema week 3: Verlangen

Verlangen werkt als een motor. Het geeft dynamiek. Verlangen spant een boog tussen nu en het ideaal dat ik in de (verre) toekomst voor mij zie. Voor vele heilige bidders was/is het verlangen de taal bij uitstek waarvan God zich bedient om met mij in contact te treden en te communiceren; om zijn bedoelingen aan mij kenbaar, voelbaar te maken.

Vorbereiding

Ik doe de voorbereidingen die mij het meeste helpen om tot gebed te komen.

Deze week geef ik met name aandacht aan de verlangens zoals die leven in mijn hart. De grote verlangens die mijn hele leven bestrijken of een langere periode (bv. deze adventstijd); en de kleinere die betrekking op vandaag of op de gebedstijd die ik inga. Ik begin te vragen wat ik verlang.

Bijbeltekst voor vandaag, woensdag 18 december: Jeremia 23

'De tijd komt - zo spreekt de Heer - dat ik een wettige afstammeling van David doe opstaan. Hij zal met bekwaamheid regeren en het land rechtvaardig en eerlijk besturen. Dit is de naam die men hem geeft: 'God de Heer, onze gerechtigheid'. Eens komt de tijd...'

Gebedsuggesties bij de bijbeltekst van de dag

Weer die nadruk op de toekomst. Nu zie je het nog niet. Nu moet je nog geloven dat wat je hóórt waar zal zijn. Nu in de vorm van een ware afstammeling van David, Gods 'lieveling'.

- 1 Wat zou in mijn situatie die 'lieveling' kunnen zijn die - in mijn situatie - gerechtigheid kan worden genoemd?
- 2 Wat doet het met mij dat er steeds wordt benadrukt: 'Nu nog niet, maar ooit...'; dat een ideaal in het - verre - vooruitzicht wordt gesteld?
  - 1 De bedoeling is dat zulke vooruitzichten in mij het verlangen aanwakkeren naar...
Ik ga na in hoeverre dat het geval is.

2 Aan het eind van mijn gebed voer ik een gesprekje al naar gelang:

- met de profeet Jeremia,
- met Jezus,
- met God.

Terugblik op het gebed

Na afloop van de gebedstijd neem ik nog enkele ogenblikken om erop terug te zien. Of liever: ik vraag de Heer of Hij mij in herinnering wil brengen wat er belangrijk was in mijn gebedstijd. Waar ik het gevoelen had dat Hij mij raakte, of juist niet. En wat dat wellicht zou kunnen betekenen.

De terugblik is dus niet een vorm van huiswerk, maar een korte tijd om stil te staan bij de nasmaak van mijn gebed. Juist zoals je na een maaltijd kunt nagenieten (of niet!).

Wat blijft 'hangen'? Welke gevoelens, indrukken, woorden, gedachten vragen als het ware om opgemerkt te worden.

Eventueel maak ik daar een korte aantekening van.